

Oppus meš tetta et waggla pu kullen
kurja ei te.

Parrembat rohto wagglið árrahætada, ei olle
kui ellaw hóbbe, kui sedda ennege nida walmiste-
tas kui waja om. Wotta útte jaggo ellawat-hóbbe
ja fuus jaggo zea raswa, höro sedda ni kawwa útte
kirwitse annumi ehk möösi sisse kui wimatse ella-
wa. hóbbeda lotikesse omma árrakaddonu nink
muud middage ei já kui úts hahk salw. Sesamma
salwiga woia útte nöri ehk penikest kablakest ehk
wanna paala häste paksuste ja keuta sedda, útte
jalga meast, kanno umbre, sis sa woiit kindmaste
lota et waggla ehk mu lehhesoja ellaja pu päle ülles
ei roma, temma lehti árra ei sö, ei ka wimate wör-
ku nink pessi ei te. Waggla tulles ennamaste
suggisse wälja nink láwá puie pale ülles; seperrast

om ka tarwis neid ka winaku ajal kómwa karjaga,
mes lubja wega jodetu om häste puhastada et ne
waggla árra hætetus saasse mes ehk wahhest
pu fore sissen ollesse, nink kui sa sedda ollet
tennu, sis weel woiit sa sedda nöri, mes salwiga
woietu om, umbre keuta; kúl sa sis ndet et pu om
wagglade eest hoietu.

Kúl olles há kaia, sesomma salwiga ka puid
lehhe siittilide eest hoita kui sa sedda osse päle woi-
at. Se ei te pule mitte kurja nink temma hõng
om kige sáratside ellajide mele wasta.

Kige kurjemba pu-hætaja omma úts weifenne
rohholinne waggel nink úts toine musta nink kolla-
ste jonega. Mesamma söwa lehhe-ku ajal, ja Ja-
ni-ku ollustussen puid kohhalt paljas, nida, et kui
ka ne pu häste omma háitsenu, aija perremees om-
mete middage ei sa, ja kui mõnni ajastaig järgi
mõda nida kíl árrasumwas, sis lát wimate ka pu
hukka. Kui sa omme puid tahhat hoita, sis wotta
Oktobri ehk wina-ku eddimátsil páiwil útte lehte kir-
jotusse papperit, (kui ka middage päle ei olle kirjo-
tetu), ja kui úts leht umbre ei hõra sis wotta toist
ka weel appi. Sedda papperi-lehte keute sinna selle